

κι' ἡ δόξα σου δίστασε ὠκεανὸς καὶ ὄρη
καὶ σὲ Καίσαρων Καίσαρα πᾶν ἔθνος ἐθεώρει.

Κι' ἐμὲ πολὺ ἐτάραξε τὸ κλέος τοῦ καιροῦ σου . . .
ὠμίλει, Καρχηλάριε, κι' ὁ κεραυνὸς ἐβρόντα,
καὶ ἂν τυχὸν ἐπήγαίνεις μὲ βίαν πρὸς νεροῦ σου
κατέβαιναν κι' ἀνέβαιναν χρωῶγραφα καὶ φόντα,
καὶ κόψιμο μᾶς ἔπιανε κι' ἐβόγχα ὄλ' ἡ γῆ
ὡσὰν νὰ τὴν ἐμάστιζε τοῦ Φαραῶ πληγῆ.

Ἄλλὰ ποτὲ δὲν ἐστρεφες καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ βλέμμα
καὶ εἶπες, βέλος καθ' ἡμῶν τοξεύων ἰσθόλον,
ὅτι ἐνὸς Πομερανὸν δὲν θυσιάζεις αἷμα
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ Φασουλή καὶ τῶν Ἑλλήνων ὄλων.
Καὶ σὰν νὰ σοῦ ἐφάγαμε κι' ἐμεῖς τὸ πιρνοκόκι
δὲν ἔπαυε τὸ χέρι σου νὰ μᾶς καταδιώχῃ.

Ἄλλ' ἔννοια σου, χερ φῶν Βισμάρκ, μαῦρη ψυχὴ καὶ
κι' ἂν τῶν Ἑλλήνων τὴν κλεινὴν περιφρονῆς ἀγέλην
θὰ γράψῃ ὅμως διὰ σὲ ἡ νέα ἱστορία
πῶς δὲν ὑπῆρξες πώποτε οὐδὲ στιγμῆν Φιλιέλληνη.
Καὶ τοῦτο τὴν μεγάλην σου θὰ στιγματίσῃ φήμην
καὶ θ' ἀμαυρώσῃ ὅπωςοὺν τὴν ἐνδοξὸν σου μνήμην.

Ἄλλὰ κι' ἐγώ, χερ φῶν Βισμάρκ, ὅποταν σ' ἀπαντήσω
ἔχει ὅπου ὁ θάνατος μᾶς κάμνει ὄλους ἰσούς,
μὲ ὕφος ἐπιτακτικὸν τὸν λόγον θὰ ζητήσω
τῆς ἔχθρας σου τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῦ πολλοῦ σου μί-
δι' ὅσα δὲ μᾶς ἔκαμες καλὰ θὰ σὲ πληρώσω, [σους,
μὲ ἄλλους λόγους ἐννοεῖς πῶς θὰ σ' ἐμβαλαρώσω.

Ναί, Βισμάρκ ἀφιλότιμε, Βρυκόλαχα, Κεφάλα,
τὴ δόξα πιά τὴν ἐφαγες καὶ σὺ μὲ τὴν κουτάλα,
κι' εἶναι καιρὸς τὸ τόσον σου νὰ πῆσαι μεγαλείον,
νὰ λείψουν τὰ τρεχάματα, νὰ ἡσυχάσουν ὄλοι,
κι' ἐμεῖς νὰ συζητήσωμεν περὶ Διακυλιῶν
καὶ μὲ ὄλο τὸ ραχάτι μᾶς νὰ πάρωμε τὴν Πόλι.

Ἐὰν δὲν μᾶς ἠγάπησες, ἂν δὲν μᾶς ἀγαπᾷς,
μὰ τόσρα τὸ κεφάλι σου τὸν τοῖχο θὰ κτυπᾷς.
Εἶς τὸ καλὸ, χερ φῶν Βισμάρκ... μὸφ φαίνεσαι σὰν Χά-
σῦρε σ'τὸ γέρο διάβολο κι' ἀκόμη παραπέτα, [ρος...
νὰ φύγῃ ἀπὸ πᾶνω μᾶς τοῦ ὄχκου σου τὸ βάρος,
νὰ πάρωμε ἀναπνοή, νὰ πάρωμε ἀέρα.

Καλὰ σου ξεκουπίσματα, Μισέλλην τοῦ διαβόλου,
κι' οἱ πατριῶτά σου αὐτοὶ δὲν σὲ χωνεύουν δρόλου.
Ἄν καὶ εἰς δόξαν ἀληθῶς τοῦς ἔφρες ὑψίστην,
κι' ἔκεινοι τῶρα χαίροντες φωνάζουν εσὶτὸ καλό...
μᾶς ἔσπασες, μᾶς ἔρεψες, μᾶς ἐβγάλες τὴν πίστιν,
καὶ μέσα σ'τὸ κεφάλι μᾶς δὲν ἀφήσες τίηλό.

Θὰ λείψῃ κι' ἡ πανίσχυρος τοῦ Βισμάρκ βασιλεία
καθὼς καὶ ἄλλα ἐσθυσαν τοσαῦτα μεγαλεῖα.
Καὶ νῦν ὁ Καρχηλάριος τῆς Λόρδας Φασουλῆς,
ὁ πρὸ τῶν ὄχων πόποτε τὴν κεραλὴν τοῦ κλίνας,
ψάλλει τὰ ξεκουμπίδια σου μετὰ χαρᾶς πολλῆς
ἀπὸ τὴν γῆν τὴν κλασικὴν, τὴν γῆν τῆς καθβαλίνας.

Ἐκὰ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Ὁ Προμηθεὺς Δεσμώτης τοῦ τραγικοῦ Αἰσχύλου,
μετὰφρασις σπουδαία τοῦ Μιχαῆλ Μουραῖν,
ἐγκύφρασις εἰς ταύτην μετὰ μεγάλου ζήλου,
διὰ πολλῶν ἐπιπέμων βραβεῖον τοῦ ἀνήκει.
Ἄναλυσις εἰς δια καὶ τόσαι σημεῖωσις
καὶ κρίσις οὐκ ὀλίγη καὶ μάθησις καὶ γνάσις.

Ἐτὸν Δεύτερον Φιλιππικὸν κατὰ τοῦ Ἀντωνίου
τοῦ ῥήτορος Κικέρωνος μεγάλα σημεῖωσις
ὑπὸ Βλαγκίην τοῦ γνωστοῦ, Καθηγητοῦ σπανίου,
μετὰ σχολίων ἀκριβῶν καὶ αφηρητικῶς τόσας.
Ἐσχάτως ἐξεδόθησαν δαπάναις τοῦ Νοτάρη,
κι' ἄς τρέξῃ τὸν Κικέρωνα πᾶς σπουδαστὴς νὰ πάρῃ

Λεπτομερῆς Κατάλογος Ρημάτων Ἀνωμαλῶν,
ἐκασθεῖς ἐξ Ἀττικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων.
Λουκάς Χριστόδουλος ἐστὶ ὁ γράψας τὸ βιβλίον
πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν Ἑλληνικῶν Σχολείων.
Καὶ τοῦτο τὸ ἐξέδωκε Νοτάρης ὁ γνωστός,
τοῦ μ' Ὀμαλά κι' Ἀνώμαλα τοῦ Ἰβητικῶ καὶ Χριστός.

Ὁ Παναγῆς Χριστόδουλος, ὁ μόνων ἐν Βρατσίᾳ,
ἀνέλαθε πρὸς πώλησιν καὶ τοῦ Ρωμηροῦ τὰ φύλλα,
κι' ἐστὶ βιβλίον ἀπ' ἐδῶ ἐκδίδει ὁ καθεὶς
ἐτὸ βιβλιοπωλεῖον του ἄς στέλλῃ παρευθεῖς.
Κι' ἐστὶς νὰ γίνῃ τοῦ Ρωμηροῦ συνδρομητικῆς θελήσῃ,
πρὸς τοῦτον θ' ἀπευθύνεται, μ' αὐτὸν θὰ ἐμιλήσῃ,
καὶ θὰ ἐμβάδ' εἰς χεῖρας του ἐκαστην συνδρομῆν
καὶ πᾶσαν οὐκ ἀνὰ ποτὸς τοῦ φύλλου πληρωμῆν
καὶ τέλος δλ' αὶ πράξεις του θὰ ἔχουν μίγα κύρος...
Εἶπα... Γεώργιος Σουρῆς, ἱεπότης τοῦ Σωτήρος.

Ὁ Ρωμηρὸς γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς ἐπὶ σῆχτι μου ἀνέβη,
ἐπὶν Νεάπολι ἀπένω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ἐνεδοχίτων Ἐδῶν, — ὁρᾷ ἐπὶ λέξι τρεῖς ἐπὶ ἔδῳ,

μὲ Χημεῖον, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μὲγλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χίρα δίχως ἔδρα, — πῶταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορινθῆς» τῆς καλῆς, ἑξῆς τοῦ Πρωσταῖου κεντρικοῦ πύλου.